

[Vanggaard.]

har man fastsat Nedsættelsesprocenten for Nødhjælpsarbejder forskelligt efter Lønnin- gernes Højde i Kommunerne: Hvor Lønnen ligger paa 3 Kr., 3 Kr. 50 Øre til 4 Kr., er Nedsættelsen meget lille; hvor den ligger paa 9 Kr., er Timelønnen nedsat med 35 pCt. Men saa er der det interessante ved det, at man saa vidt muligt søger at anvende ikke Timeløn, men Akkordarbejde, og for Akkordarbejde er Lønnen meget mindre nedsat, sædvanlig kun en 15 pCt. Vi har i Arbejdsløshedslovens § 31 en Bestemmelse om, at man kan afkorte 15 pCt., men den vil Regeringen ikke have med at gøre, uagtet man selv har stemt for den — mit Partis Ordfører berørte den i sin Tale —, i Stedet for skal Timetallet eller Dagetallet indskrænkes. Jeg tror, det var langt bedre af Hensyn til Samfundsforholdene at gaa den anden Vej.

Det ærede Medlem Hr. Rager talte — den Tanke beskæftiger særlig de Radikale — om, at ved Udvidelse af Hæren vilde der næppe komme flere Folk i Arbejde. Nu skal vi ikke her i Dag tale om Hæren eller Militærlovene; men jeg vil kun give Tilslutning til den Tanke, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, og som jeg ogsaa er Talsmand for, at Genindførelsen af den almindelige Værnepligt — der er lige Værnepligt; den er ikke mere almindelig — utvivlsomt vil bidrage meget til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Det kan ikke bestrides trods det ærede Medlem Hr. Ragers Paastand; selv om det ikke er helt de samme Folk, der er Tale om, vil det aabne Plads for andre i den Tid, Indkaldelserne varer. Gav man visse Regimenter Øvelser navnlig om Vinteren, vilde det afhjælpe Arbejdsløsheden. At de unge ogsaa har godt af denne Uddannelse, er der ikke Tvivl om. Her taler vi om Ungdomsarbejdsløshedens store Problem. Ja, det er et stort Problem, men her er et af Midlerne til Problemets Løsning.

Der er i øvrigt en Ting, som forbyr mig, og som jeg skal nævne til Slut. Regeringen foreslaar her en Bevilling paa 30 Mill. Kr., men naar man ser Regeringens Stilling til mindre Arbejdsløshedsproblemer paa andre Omraader, forbyrsvs man over den Smaalighed, der vises. Der er f. Eks. søgt en Bevilling paa 25 000 Kr. til Undersøgelse af Gasforekomster i Vendsyssel. Formanden for Danmarks geologiske Undersøgelse, Victor Madsen, anbefaler varmt denne Bevilling. Danmarks geologiske Undersøgelse har fastslaaet, at Gassen stadig strømmer op af Jorden, endog ude i Katte-

gat, og en Mand udnytter den i sin Bedrift. Statsministeren var oppe at se paa det. Men disse stakkels 25 000 Kr., som skal gaa til Arbejdsløn alle sammen, kan man ikke faa. Jeg synes, at det er nok saa nærliggende at nævne som Eksempel paa Regeringens Smaalighed som det af det ærede Medlem Hr. Carsten Raft nævnte, der dog ogsaa er betegnende: Husdyrbrugsbevillingen paa 23 000 Kr., som gik frem og tilbage mellem Tingene; men det vedrører blot ikke direkte Arbejdsløshedsforanstaltninger. Vi ser det samme paa andre Omraader af tilsvarende Art. Jeg kunde have Lyst til ogsaa at nævne, hvad min Kollega fremdrog forleden: Bevillingen til Restaurering af en Kirke i Vendsyssel. Der vilde Beboerne selv give 6 500 Kr., og saa var der Tale om, at Staten skulde give en Bevilling paa 6 500 Kr. Omkostningerne ved dette Byggearbejde er jo praktisk talt alt sammen Arbejdsløsheden. Kan man da tænke sig, at man kan faa bedre Betingelser for Støtte til Arbejde, end at de private betaler Halvdelen og Staten kun Halvdelen? Men ved ærede Medlemmer saa, hvad den højtærede Kirkeminister sagde? Jeg vil med den højtærede Formands Til- ladelse oplæse det. Han sagde, at „en Bevilling som den, der her er Tale om“ — altsaa disse 6 500 Kr. — „i sig selv ligger uden for det, som det er rimeligt at yde i de Tider, vi for Øjeblikket lever i“. Naar man kan foreslaa, at Staten yder 30 Mill. Kr. til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, men en af Ministrene samtidig kan staa op og sige, at en saadan lille Bevilling, der praktisk talt udelukkende vilde gaa til Arbejdsløsheden, kan man ikke give i de Tider, vi lever i, skønt Beboerne vil give lige saa stort et Tilskud som det, Staten skulde yde, saa maa man næsten være berettiget til at opkaste det Spørgsmaal, om vi ikke lever i Galskabens Land.

Boeck-Hansen: Det forekommer mig, at der er noget beskæmmende ved, at dette Lovforslag er kommet frem, thi der er jo noget beskæmmende i, at vi har saa stor en Arbejdsløshed, som vi for Øjeblikket har, i Tider, hvor der er Maksimum af Beskæftigelse inden for de gamle Virksomheder. Dette skal jeg nu ikke komme ind paa her, men der er et Spørgsmaal, jeg gerne vilde stille, og det er dette, om Landets økonomiske Forhold overhovedet gør det muligt at bringe Arbejdsløsheden ned paa denne Maade. Hvis man sætter saadant Arbejde i Gang, som jo i og for sig ikke skaber større Værdier, vil det saa ikke medføre større